

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษา
เทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
พฤษภาคม 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง ได้พิจารณาการศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาล
ตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

(ดร.บรรจง ไชยรินคำ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก)

คณบดีวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง

พฤษภาคม 2555

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจาก ดร.บรรจง ไชยรินคำ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ติดตามความคืบหน้า ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาค้นคว้าด้วยดีตลอดมา จนการศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คุณพงษ์เดช ศรีชัยบุญสูง ปลัดเทศบาลตำบลเชียงม่วน คุณสุกัญญา มา นักบริหารงานสาธารณสุข เทศบาลตำบลเชียงม่วน คุณเจนยุทธ เสมอ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน เทศบาลตำบลเชียงม่วน ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้การศึกษาครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้ด้วยตนเองจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบคุณความดีเหล่านี้ให้แก่บุพการี ครอบครัวยุติธรรม ผู้ซึ่งให้ความรัก ความอบอุ่น ที่ได้คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะกรรมการ เทศบาลตำบลเชียงม่วน ที่อนุญาต อนุมัติให้ทุนการศึกษาต่อ ขอขอบคุณเทศบาลตำบลเชียงม่วนที่สนับสนุนทุนการศึกษา และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ศึกษาค้นคว้าสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาได้ตามที่คาดหวัง

ผู้ศึกษาค้นคว้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักงานเทศบาลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา และผู้ที่สนใจ เพื่อที่จะนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง อันจะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อไป

ณัฐ ก้อนคำ

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ณัฐ ก้อนคำ
ที่ปรึกษา	ดร.บรรจง ไชยรินคำ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ร.บ. สาขาวิชาโอบายสาธาณะ, มหาวิทยาลัยพะเยา, 2555

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพที่เป็นจริง (2) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลที่ต้องการในอนาคต ประชากรในการศึกษาได้แก่ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา จำนวน 7,551 คน ซึ่งมีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน ทั้ง ๕ ด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดีมากที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย=1.93, 1.83 และ 1.81 ตามลำดับ)

ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลเชียงม่วนในอนาคตภาพรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดีมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย การพัฒนาเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย=2.58, 2.53 และ 2.53 ตามลำดับ)

Title THE OPINIONS OF PEOPLE TOWARD LOCAL DEVELOPMENT: A CASE STUDY OF CHIANGMUAN MUNICIPALITY, CHIANGMUAN DISTRICT, PHAYAO PROVINCE

Author Nutt Gonkham

Independent Study Advisor Dr.Banjong Chairinkom

Academic Paper Independent Study, M.P.A. in Public Policy, University of Phayao, 2012

ABSTRACT

This study aimed to examine the opinions of people towards the current local development state and the future needs of local development. Data were conducted to 380 subjects, randomized by convenience sampling from the target population living in Chiangmuan through a questionnaire, and analyzed by using descriptive statistics; frequency, percentage; mean and standard deviation

The results were as follow;

The opinions of people Toward local development in 5 aspects of the present state in overall were rated at moderate level, meanwhile the future needs of local development was at high level. Considering in each aspect on the current and the future needs of development, it was found that good management, security and peace, and economic development rated from high to low respectively.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	3
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ความสำคัญของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารราชการท้องถิ่น.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปราชการ	10
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น	18
แนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง	21
แนวคิดและทฤษฎีความต้องการ	25
แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ	27
แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม.....	28
แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ	28
กรอบแนวคิดในการวิจัย	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	36
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล ตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน.....	42
5 บทสรุป	51
สรุปผลการศึกษา.....	51
อภิปรายผลการศึกษา	54
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	61
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	62
ภาคผนวก ข ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	69
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า	71

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	39
3 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	40
4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	40
5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	41
6 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้	41
7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ จำแนกตามรายด้าน.....	42
8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการ..พัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน...	43
9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ.....	45
10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	46
11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย.....	47
12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ด้านการบริหารจัดการที่ดี.....	49

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนา 3 ปี เทศบาลตำบลเชียงใหม่ (2555-2557) การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญในฐานะเป็นรากฐานของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง และรัฐเองก็ให้ความสำคัญในการที่จะให้ประชาชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมือง โดยได้กำหนดไว้ในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 87 กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (1) ให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น (2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมือง รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ และส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (3) กำหนดให้รัฐกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ต้องจัดทำแผนพัฒนา 3 ปีของตนเอง โดยให้มีความสอดคล้องกับเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดของแผนงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่อง และเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมรายละเอียดในระยะ 3 ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี ดังนั้นการวางแผนและการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดแผนให้มีลักษณะเชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ ตลอดจนจนถึงแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาของเทศบาลตำบล เชียงใหม่ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติตรงเป้าหมายและยุทธศาสตร์ที่วางไว้และ

ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ข้อจำกัดของงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาล และรายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเอง เพื่อนำมาบริหารจัดการให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นให้มากที่สุด ซึ่งเป็นรากฐานการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิสระในการที่จะกำหนดแผนพัฒนาของตนเอง เพื่อให้แผนพัฒนาตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคมหมู่บ้านและทุกภาคส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจขององค์กรในท้องถิ่น ที่จะเป็นผู้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรูปแบบของคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งตามนโยบายของรัฐบาลต้องการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ทุกระดับ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

เทศบาลตำบลเชียงม่วน ได้นำเอานโยบายของรัฐบาล เป็นตัวกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เพื่อนำมาจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี เป็นไปตามความต้องการของประชาชนทุกภาคส่วนในเขตเทศบาลอย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพสูงสุด ในการจัดสรรงบประมาณของแต่ละแผนงาน/โครงการ ตลอดระยะเวลา 3 ปี

เทศบาลตำบลเชียงม่วน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ใน การกำกับดูแลของนายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัดตามลำดับ แต่เดิมมีฐานะเป็นสุขาภิบาล อำเภอเชียงม่วน และได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลเชียงม่วน เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ตาม พ.ร.บ. การเปลี่ยนแปลงของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 และยุบรวม สภาตำบลเชียงม่วนกับเทศบาลตำบลเชียงม่วน ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 24 กันยายน 2547 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2547 เป็นต้นไปโดยมีพื้นที่ รับผิดชอบประมาณ 128.04 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 2 ตำบล 13 หมู่บ้าน

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดและสามารถตอบสนองปัญหา ความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ และความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล เชียงม่วนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต ว่าต้องการให้ไปในทิศทางใด เพื่อเป็นแนวทาง ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน และสามารถนำไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและบรรลุตามวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา ที่กำหนดไว้ และนำไปต่อยอดในปีถัด ๆ ไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ในสภาพที่เป็นจริง
2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ที่ต้องการในอนาคต

ความสำคัญของการศึกษา

1. เพื่อต้องการทราบถึงการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วนในปัจจุบันต่อความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อต้องการทราบถึงการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อ
3. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ในอนาคตต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา โดยมีขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาล ตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน ใน 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ 3) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) การพัฒนาด้าน ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย 5) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1.1 เพศ

2.1.2 อายุ

2.1.3 ระดับการศึกษา

2.1.4 อาชีพ

2.1.5 รายได้

การพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในปัจจุบันกับการพัฒนาที่ประชาชนคาดหวังในอนาคต ใน 5 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
3. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
5. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา 13 หมู่บ้าน จำนวน 7,551 คน ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

3.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยตารางที่ใช้สูตรคำนวณตามหลักของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane โดยใช้ $e=0.05$) ขนาดของความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 ต้องการเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ในที่นี้หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงใหม่ที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงใหม่

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน ในที่นี้หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน ใน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านการบริหารจัดการที่ดี

ความคาดหวัง หมายถึง “ความคาดหมายหรือคำทำนายถึงเหตุการณ์ในอนาคตของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาและสถานการณ์ที่ได้รับในปัจจุบัน” (บทความความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการ)

ความคาดหวังของการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต ในที่นี้หมายถึง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านการบริหารจัดการที่ดี ว่าจะออกมาในลักษณะเป็นเช่นไร

พัฒนา หมายความว่า ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโตได้ งอกงาม ทำให้งอกงามและมากขึ้น

การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ ความหมายดังกล่าวนี้ เป็นที่มาของความหมายในภาษาไทยและเป็นแนวทางในการกำหนดความหมายอื่น ๆ

การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การทำให้เทศบาลตำบลเชียงม่วนมีความเจริญเติบโตมากขึ้นกว่าเดิม

การพัฒนาในปัจจุบัน ในที่นี้หมายถึง ความพึงพอใจหรือความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านการบริหารจัดการที่ดี

การพัฒนาที่คาดหวังในอนาคต ในที่นี้หมายถึง ความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็นหรือการคาดคะเน ของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และด้านการบริหารจัดการที่ดี

ท้องถิ่น หมายถึง เทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

สถานภาพบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในที่นี้ได้แก่ การพัฒนาด้านคมนาคม ระบบผังเมือง สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การพัฒนาแหล่งน้ำ อาคารสถานที่ งานไฟฟ้าและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนาอาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ประสิทธิภาพและคุณภาพผลผลิตทั้งด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการพัฒนาปัจจัยการผลิต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับรายได้ของคนในชุมชน ส่งเสริมการวางแผนการผลิตสินค้าชุมชนให้มีคุณภาพ การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะฝีมือ

รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว และภาคบริการ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย มากยิ่งขึ้น

การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการ สร้างกลไกการใช้ประโยชน์ร่วมกันและป้องกัน หรือลดข้อขัดแย้งในการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาและนำทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานการผลิต รวมทั้ง การดูแล เฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมชุมชน ให้มีคุณภาพไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ

การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย ในที่นี้ ได้แก่ การสร้างความ สามัคคี สมานฉันท์กับประชาชนทุกหมู่เหล่า พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทุกภาคส่วน พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและชุมชน โดยให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา รวมทั้ง พัฒนาระบบการบริหารจัดการในพื้นที่หมู่บ้าน ชายแดนเพื่อสร้างความมั่นคงของประเทศ

การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี ได้แก่ การบริหารงานองค์กรให้มี ประสิทธิภาพ มีความพร้อมทั้งด้านอุปกรณ์ และบุคลากรที่มีความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองปัญหา ความต้องการของประชาชนให้เกิดความ คุ่มค่า โปร่งใส และเป็นธรรม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายสาธารณะ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางเพื่อ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล ตำบลเชียงม่วนในปัจจุบันและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาในอนาคตว่ามี มากน้อยเพียงใด
2. ทำให้ทราบถึงศักยภาพของการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วนว่าสามารถ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับใด
3. ผลของการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการกำหนดนโยบายพัฒนา ท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา มีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปราชการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
4. แนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง
5. แนวคิดและทฤษฎีความต้องการ
6. แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ
7. แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม
8. แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารราชการท้องถิ่น

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 (2534) ส่วนที่ 3 การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 69 ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนในการปกครองท้องถิ่น ให้จัดระเบียบการปกครองเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 70 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล
3. สุขาภิบาล
4. ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิได้กฎหมายกำหนด

มาตรา 71 การจัดระเบียบการปกครององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิถกกฎหมายกำหนด ให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยกรณีนั้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550) ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองให้ท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รับผิดชอบดูแลและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เจริญก้าวหน้าและตรงตามความต้องการของสมาชิกในท้องถิ่นเอง ซึ่งจะส่งผลให้ระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น โครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินจึงกำหนดอำนาจหน้าที่ และการกำกับดูแลท้องถิ่นให้อยู่ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง การแบ่งแยกหน่วยการปกครองออกจากส่วนกลาง โดยให้องค์กรที่จัดขึ้นในท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองท้องถิ่นมีอิสระในการดำเนินกิจการภายในท้องถิ่นของตนได้ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง รวมทั้งแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการการบริหารและบริการประชาชน

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมาจากแนวคิดที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นรู้ว่าท้องถิ่นของตนเองมีปัญหาอะไร ต้องการพัฒนาด้านใด และควรจะทำอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ถ้าหากประชาชนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อท้องถิ่นของตนเองจะเป็นผลทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ประชาชนในสังคมก็จะมีความสุข และมีความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้การกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นยังเป็นการวางรากฐานและส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองตนเองจะสร้างความรู้สึกผูกพันห่วงแหนท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งประชาชนยังรู้สึกสำนึกในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนต่อท้องถิ่นด้วย

องค์กรปกครองท้องถิ่นตามแบบกระจายอำนาจประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มีอิสระในการบริหารงาน

มีงบประมาณของตนเอง

คณะผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของคนในท้องถิ่น

งานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากรัฐบาลรับมาบริหารเอง เพื่อสนองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นโดยเฉพาะ เช่น การรักษาความสะอาด การประปา ไฟฟ้า การศึกษา การทะนุบำรุงศาสนา วัฒนธรรม การป้องกันโรค การบำรุงทางน้ำ ฯลฯ เป็นต้น

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีการจัดระเบียบบริหารออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ. มีการบริหารงานแยกออกจากระเบียบบริหารส่วนภูมิภาค มีเขตการปกครองอยู่ในทุกจังหวัด ทำงานประสานกับหน่วยงาน การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัด สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีโครงสร้างสำคัญ 2 ส่วน คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. เทศบาล มีเขตการจัดตั้งตามความเหมาะสมกับท้องถิ่น จึงมีการแยกประเภทของเทศบาลออกเป็น 3 ระดับ คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล โครงสร้างของเทศบาลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ นายกเทศมนตรีและสภาเทศบาล

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลและพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา การกำจัดขยะ การจัดหาหน้า ถนนหนทาง เด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการ การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถออกข้อบังคับที่ใช้บังคับภายในตำบลได้ โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4. กรุงเทพมหานคร หรือ กทม. เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวง เป็นที่ตั้งที่ทำการส่วนใหญ่ของรัฐบาล เป็นเมืองที่มีประชากรมาก เป็นศูนย์กลางความเจริญเกือบทุกด้าน และมีปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ต้องแก้ไข อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยในกรุงเทพมหานครแก้ไขปัญหาของตนเองกรุงเทพมหานครแบ่งเขตการปกครองออกเป็นเขตและแขวง มีโครงสร้างประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสภากรุงเทพมหานคร

5. เมืองพัทยา เนื่องจากพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญ ทำให้เมืองมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วเป็นเมืองใหญ่ และเริ่มมีปัญหาคือต้องมีการจัดการที่เหมาะสม จึงมีการ ยกฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร เมืองพัทยามีโครงสร้างประกอบด้วย 2 ส่วน คือ นายกเมืองพัทยา และสภาเมืองพัทยา

จะเห็นได้ว่าองค์การปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยทางการเมืองการปกครองระดับย่อยของรัฐบาล ที่รัฐบาลกระจายอำนาจบางส่วนให้ เพื่อให้มีอำนาจในการดำเนินการภายในพื้นที่ของตน โดยปราศจากการแทรกแซง นับเป็นการกระจายอำนาจที่แท้จริง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้กำหนดชีวิตของเขาเอง ทั้งนี้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับองค์การปกครองท้องถิ่นพอสรุปได้ดังนี้

1. **รัฐบาลกระจายอำนาจหรือมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปกครองท้องถิ่นของตนเอง** โดยมีภารกิจที่จำเป็นตามขอบข่ายของตน เช่น การจัดการศึกษา การคุ้มครองดูแลและบำรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การทะนุบำรุงศาสนา วัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

2. **แม้รัฐบาลจะกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่รัฐบาลยังมีอำนาจในการเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางเรื่องอีกด้วย** ดังเห็นได้จากการที่รัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่เสนอและพิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ หรือการให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ร่วมงานและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานราชการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปราชการ

กฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดหลักการบริหารราชการดังนี้

มาตรา 70 บุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชน

มาตรา 76 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

มาตรา 75 รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

กฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 ได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ดังนี้

1. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินดังต่อไปนี้

1. บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

2. จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

3. กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

4. พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

5. จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. ด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม

มาตรา 79 รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

มาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

1. คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ

ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

2. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าว ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

3. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย ดำเนินถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4. ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

5. ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านเศรษฐกิจ

มาตรา 83 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

1. สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค

2. สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ

3. ควบคุมให้มีการรักษากินัยการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีความเป็นธรรมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม
4. จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง
5. กำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมป้องกันการผูกขาดตัดตอนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค
6. ดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม คุ้มครอง ส่งเสริมและขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เพื่อใช้ในการผลิตสินค้า บริการ และการประกอบอาชีพ
7. ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคมรวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ
8. คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบของสภาเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร
9. ส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์ให้เป็นอิสระ และการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตลอดทั้งการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อดำเนินกิจการด้านเศรษฐกิจ
10. จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเพื่ออันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอยู่ในความผูกขาดของเอกชน อันอาจก่อความเสียหายแก่รัฐ
11. การดำเนินการใดที่เป็นเหตุให้โครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐเป็นเจ้าของน้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด จะกระทำมิได้
12. ส่งเสริมและสนับสนุน กิจการพาณิชยนาวิ การขนส่งทางราง รวมทั้งการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ

13. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์การภาคเอกชนทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง

14. ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทาง เศรษฐกิจ

ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

มาตรา 85 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

1. กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ที่ดินให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้อง กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งผืนดิน ผืนน้ำ วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น และการดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดมาตรฐานการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน โดยต้อง ให้ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากหลักเกณฑ์การใช้ที่ดินนั้นมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ ด้วย

2. กระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมและดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือ สิทธิในที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง โดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหา แหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

3. จัดให้มีการวางผังเมือง พัฒนา และดำเนินการตามผังเมือง อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน

4. จัดให้มีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นอย่างเป็นระบบ และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล

5. ส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของ ประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในการ กำหนดแนวทางการดำเนินงาน

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

มาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

2. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

3. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น

4. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง เพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกระดับ ให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่

5. ส่งเสริมและให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรานี้ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา 281 ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 282 การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้

ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ให้มีการกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละ

รูปแบบโดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลัก

มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

มาตรา 290 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่
2. การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่อาจมีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน
3. การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

3. ราชการที่โปร่งใส

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553.) ได้อธิบายถึง ความโปร่งใสมุ่งหมายถึง การมองเห็นภาพโดยตลอดปราศจากประเด็นแอบแฝงซ่อนเร้น มีข้อมูลชัดเจน ละเอียดยุทธศาสตร์ การประกอบประสานงาน การร่วมมือร่วมใจ และการตัดสินใจ โดยความหมายของ คำว่า ความโปร่งใสในองค์กร (Corporate transparency) ตามที่ระบุไว้ในวิกิพีเดีย จะเน้นการขจัดอุปสรรค และ/หรือการอำนวยความสะดวกให้ประชาชน เข้าสู่ข้อมูลข่าวสารขององค์กร กฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการทำงานโดยสะดวก จากคำจำกัดความดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ความโปร่งใสที่ใช้ในการบริหารงานจะหมายถึง การสร้างความเปิดเผย เปิดโอกาสให้ผู้มี

ส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานสามารถเข้าถึงข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ มีการสื่อสาร การแสดงความรับผิดชอบ พร้อมรับการตรวจสอบ รวมทั้งมีกระบวนการในการติดตามและประเมินผลที่ได้รับการยอมรับว่าเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

ในสังคมโลกยุคปัจจุบันได้เน้นถึงความสำคัญของความโปร่งใสว่าเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ช่วยให้หน่วยงานและผู้ปฏิบัติมีความรับผิดชอบ และมีการปฏิบัติงานหรือมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสร้างความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้รับบริการอย่างทั่วถึง มิใช่เฉพาะกลุ่มหรือพวกพ้องดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องมีมาตรการและแนวทางในการสร้างความโปร่งใสให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้ได้รับการยอมรับและเชื่อถือ

กฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 “บททั่วไป” ส่วนที่ 10 สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน

มาตรา 56 บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 57 บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

การวางแผนพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การวางผังเมือง การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการออกกฎที่อาจมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชน ให้รัฐจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงก่อนดำเนินการ

มาตรา 58 บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน

มาตรา 59 บุคคลย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์และได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายในเวลาอันรวดเร็ว

มาตรา 60 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานนั้น

มาตรา 61 สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครองในการได้รับข้อมูลที่ เป็นความจริง และมีสิทธิร้องเรียนเพื่อให้ได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหาย รวมทั้งมีสิทธิ รวมตัวกันเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค

ให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐซึ่ง ประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน ของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการ ต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำ อันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การ อิสระดังกล่าวด้วย

มาตรา 62 บุคคลย่อมมีสิทธิติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

บุคคลซึ่งให้ข้อมูลโดยสุจริตแก่องค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐหรือหน่วยงาน ของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ ย่อมได้รับความคุ้มครอง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

อภิชาติ คำดี (2552.) อธิบายว่า “กระบวนการทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น” ปัจจุบัน สังคมไทยได้มีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค โดยมีรูปแบบ ขององค์กรท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป อาทิ องค์กรท้องถิ่นที่มีความเก่าแก่ยาวนานมากที่สุด อย่างเทศบาล ถัดมาคือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์กรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังสุด อย่างองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้งการปกครองพิเศษอีก 2 รูปแบบคือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

ความสำเร็จในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นจึงฝากไว้กับผู้นำองค์กรท้องถิ่น ซึ่งเป็น ผู้นำที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ กระบวนทัศน์ (paradigm) หรือ แนวความคิดอย่างเป็นระบบในการพัฒนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้นำองค์กรท้องถิ่น ในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญ

จากการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการผสมผสานกับประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้มีโอกาสคลุกคลีกับองค์กรท้องถิ่นในฐานะวิทยากรและสื่อสารมวลชนที่ทำงานด้านท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน พอจะสังเคราะห์ห่อออกมาเป็นกระบวนการใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) การพัฒนาที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึงเป็นการพัฒนาที่ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและสังคมที่ดีงาม แข็งแรงพอที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) การพัฒนาที่ดีนั้นไม่จำเป็นต้องติดยึดอยู่กับตำราหรือทฤษฎีการพัฒนาแบบตะวันตกที่อาจไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นแนวทางที่นักบริหารการพัฒนาพึงให้ความสำคัญ เป็นความจำเป็นที่ผู้นำองค์กรท้องถิ่นต้องรู้เท่าทัน มองเห็นโลกทั้งใบ แต่ต้องเข้าใจท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง เพื่อออกแบบการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ “ภูมิสังคม” ของท้องถิ่นนั้น ๆ “Think Globally, but Act Locally” (Peter Drucker)

3. ความเสมอภาค (Equity) เป็นหัวใจสำคัญของสังคมประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน กระบวนการในการพัฒนาก็เช่นเดียวกัน ประชาชนทุกคนต้องมีความเท่าเทียมกันในการได้รับโอกาสจากการพัฒนา นโยบายสาธารณะ และโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ ขององค์กรท้องถิ่นจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค ไม่ใช่กำหนดมาจากพรรคพวก, หัวคะแนนหรือฐานคะแนนเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเศรษฐกิจนั้นก็ต้องคำนึงถึงโครงสร้างของการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับความเจริญเติบโตด้วย

4. การกระจายอำนาจ (Empowerment) สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการกระจายอำนาจทั้งในระดับโลก ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ด้วยความเป็นโลกแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน การกระจายอำนาจจึงเป็นแนวคิดสำคัญสำหรับการพัฒนาทุกระดับ ภายใต้หลักการที่ว่าไม่มีผู้ปกครองใดที่เข้าใจ ใกล้ชิด และเข้าถึงประชาชนและการแก้ปัญหาได้ดีเท่ากับผู้นับถือที่มาจากประชาชนด้วยตนเอง การบริหารการพัฒนายุคใหม่จึงต้องเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) เพื่อให้การพัฒนาและการแก้ปัญหาสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และวิธีการพัฒนานั้นต้องเป็นแบบจากล่างขึ้นบน (Bottom Up) ไม่ใช่แบบบนลงล่าง (Top Down Management) เหมือนอย่างในอดีต

5. ความคุ้มค่า (Productivity) หมายถึงการพัฒนาต่าง ๆ นั้นมีความคุ้มค่าหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้รับกลับมา ในภาคเอกชนนั้นมักจะเน้นการบริหารที่มีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือทำถูกวิธี (Do Thing Right) เพื่อให้ต้นทุนต่ำสุด ได้กำไรสูงสุด

แต่ในภาครัฐหรือองค์กรท้องถิ่นที่มีประโยชน์สาธารณะ (Public Benefit) เป็นเป้าหมายนั้นควรเน้นการบริหารที่มีประสิทธิผล (Effective) คือทำถูกเรื่อง (Do right Thing) โดยมุ่งที่ประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก โครงการพัฒนาบางอย่างอาจไม่คุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ แต่ถ้ามีความคุ้มค่าในเชิงสังคม, วัฒนธรรม, การศึกษา หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนก็อาจดำเนินการได้

กระบวนการพัฒนาเหล่านี้ ต้องอยู่ภายใต้ร่มธงใหญ่คือ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือหลักในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี อันประกอบด้วย การมีส่วนร่วม (Participation)/ความโปร่งใส (Transparency)/การตรวจสอบได้ (Accountability)/นิติธรรม (Rules of Law)

นอกจากนี้แล้วในหลักพระพุทธศาสนาก็ยังมีหลักธรรมหลายเรื่องที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่สังคมไทยควรจะน้อมนำมาใช้เป็นภูมิปัญญาในการประพฤติปฏิบัติเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งในส่วนที่เป็นผู้นำชุมชนและสมาชิกของชุมชน อาทิ

คุณธรรมสำหรับผู้นำชุมชน ประกอบด้วยราชสังคหะ คือ ทำนุบำรุงทวยราษฎร์ให้ประชาชาติดำรงอยู่ในเอกภาพและสามัคคีด้วยหลักธรรมที่เรียกว่า **“ราชสังคหวัตถุ”** (หลักการสงเคราะห์ประชาชนของพระราชา) 4 ประการ คือ

1. **สัตสเมณะ** ฉลาดบำรุงธัญญาหาร คือ ปรีชาสามารถในนโยบายที่จะบำรุงพืชพันธุ์ธัญญาหาร ส่งเสริมการเกษตรให้อุดมสมบูรณ์

2. **ปรีสเมณะ** ฉลาดบำรุงข้าราชการ คือ ปรีชาสามารถในนโยบายที่จะบำรุงข้าราชการ ด้วยการส่งเสริมคนดีมีความสามารถ และจัดสวัสดิการให้ดี เป็นต้น

3. **สัมมาปาสะ** ผูกประสานปวงประชา คือ ผดุงผลานประชาชนไว้ด้วยนโยบายส่งเสริมอาชีพ เช่น จัดทุนให้คนยากจนยืมไปสร้างตนในพาณิชยกรรม หรือดำเนินกิจการต่าง ๆ ไม่ให้ฐานะเหลื่อมล้ำห่างเหินจนแตกแยกกัน

4. **ราชไภยะ** มีวาหะดูตี่มใจ คือ รู้จักพูด รู้จักชี้แจงแนะนำ รู้จักหักทลายไถ่ถามทุกข์สุข ราษฎรทุกชั้น แม้ปราศรัยก็ไพเราะน่าฟัง ทั้งประกอบด้วยเหตุผลเป็น หลักฐาน มีประโยชน์ เป็นทางแห่งการสร้างสรรค์ แก้ไขปัญหาเสริมความ สามัคคี ทำให้เกิดความเข้าใจดี ความเชื่อถือ และความนิยมนับถือ

คุณธรรมสำหรับสมาชิกของชุมชน คือมีส่วนร่วมในการปกครอง โดยปฏิบัติตามหลักการร่วมรับผิดชอบ ที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองโดยส่วนเดียวที่เรียกว่า **อปรีหานิยธรรม 7** ประการ คือ

1. **หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์** พบปะปรึกษาหารือกิจการงาน (ที่พึงรับผิดชอบตามระดับของตน) โดยสม่ำเสมอ

2. **พร้อมเพรียงกันประชุม** พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจทั้งหลายที่พึงทำร่วมกัน

3. **ไม่ถืออำเภอใจใครต่อความสะดวก** บัญญัติวางข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อันมิได้ตกลงบัญญัติวางไว้ และไม่เหยียบย่ำล้มล้างสิ่งที่ตกลงวางบัญญัติกันไว้แล้ว ถือปฏิบัติมั่นอยู่ในบทบัญญัติใหญ่ที่วางไว้เป็นธรรมเนียม

4. **ท่านผู้ใดเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์ยาวนาน** ให้เกียรติเคารพนับถือท่านเหล่านั้นมองเห็นความสำคัญแห่งถ้อยคำของท่านว่าเป็นสิ่งอันพึงรับฟัง

5. **ไม่ลุอำนาจแก่ความอยากที่เกิดขึ้น** ให้เกียรติและคุ้มครองกุลสตรี มิให้มีการข่มเหงรังแก

6. **เคารพบูชาสักการะเจดีย์ ปูชนียสถาน อนุสาวรีย์ประจำชาติ** อันเป็นเครื่องเตือนความทรงจำ ยินดีในการที่จะอยู่อย่างสงบ เร้าให้ทำดี และเป็นที่ยอมรับของหมู่ชน ไม่ละเลยพิธีเคารพบูชา อันพึงทำต่ออนุสรณ์สถานเหล่านั้นตามประเพณี

7. **จัดการให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครองอันชอบธรรมแก่บรรพชิตผู้ทรงศีล** ทรงธรรมบริสุทธิ ซึ่งเป็นหลักใจและเป็นตัวอย่างทางศีลธรรมของประชาชน เต็มใจต้อนรับและหวังให้ท่านอยู่โดยผาสุก ความตั้งใจที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และปรารถนาดีต่อมนุษยชาติ และการต้อนรับผู้มาเยือนด้วยความยินดีให้มี ความสุข

อุปหานियธรรมนี้เป็นหลักธรรมสำหรับการมีส่วนร่วมในการปกครองซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่มุ่งเน้นการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม

แนวคิดและทฤษฎีความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

มีผู้ให้ความหมายของ “ความคาดหวัง” ไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

สิริวรรณ อัครกุล (2528, หน้า 1) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2530, หน้า 109) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองอย่างหนึ่งว่า ตนเองควรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือต่องานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ความคิดดังกล่าวรวมไปถึงบุคคลอื่น

ชิษณุกร พรภาณุวิชญ์ (2540, หน้า 6) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของ

บุคคลอื่น ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540, หน้า 8) และสมลักษณ์ เพชรช่วย (2540, หน้า 10) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวัง หรือคาดคะเนของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นไปในอนาคต

ฟินน์ (Finn. 1962, หน้า 390) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดตนเองด้านจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวัง หรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

ฟังก์ และแวกนอลส์ (Funk & Wagnalls. 1963, p. 239) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ ว่าเป็นความเชื่อมั่นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าน่าจะมีน่าจะเป็นอย่างที่คุณคิดไว้

เกตเซลส์, เจมส์ และโรนอล (Getzels, James & Ronall. 1964, pp. 390–398) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกัน เพราะแต่ละคนมีความคิดและความต้องการต่างกัน อันทำให้พฤติกรรมทางสังคมที่ถูกกำหนดจากความคาดหวังของบุคคลอื่น และความต้องการส่วนตัวของตนเองต่างกันด้วย

รีเดอร์ (Reeder. 1971, p. 157) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ท่าทีของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยความคาดหวังหรือความต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

สรุปว่า “ความคาดหวัง” หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนา โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมต่อบุคคลที่ตนคาดหวังในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

สรุปได้ว่า ความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขึ้นอยู่กับการที่ท้องถิ่นทำงานหรือพัฒนาท้องถิ่นตอบสนองความต้องการตรงตามที่ประชาชนหวังไว้หรือไม่

ประเภทของความคาดหวัง

ความคาดหวังที่บุคคลตั้งไว้ มีทั้งความคาดหวังในระยะสั้น และความคาดหวังในระยะยาว นอกจากนี้ยังมีความคาดหวังในทางบวกและความคาดหวังในทางลบ (Hurlock. 1973, pp. 184–185) ความคาดหวังนี้จะนำไปสู่พฤติกรรมที่แตกต่างกันไป

ไพบูลย์ เทวรักษ์ และ สิริวรรค์ อัครกุล (2527, หน้า 46–47) กล่าวถึงความคาดหวังทางบวกว่า เมื่อบุคคลต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องทำบางสิ่งให้สำเร็จ ความหวังมีอิทธิพลต่อ

พฤติกรรมในการทำงาน เป็นการยากที่จะกระตุ้นตนเองให้มีความพยายามและอดทน ในการกระทำสิ่งที่ตนเชื่อว่าจะประสบความสำเร็จ

โลรีซ์ โปธีแกว (2527, หน้า 79) กล่าวถึง ความคาดหวังทางลบว่าเป็นความคาดหวังทางร้าย เช่น ถ้าเราจะอยู่อย่างนี้ลูกเราจะเป็นอย่างไรหนอ ความคาดหวังในทางร้าย มักทำให้เกิดความกลัว ความวิตกกังวล ซึ่งทำให้ชีวิตขาดความสมดุลได้

สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีทั้งในทางบวกและทางลบ ในระยะสั้นและระยะยาว ความคาดหวังเป็นตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ความคาดหวังทางบวกเป็นไปในทางที่ดีมักทำให้เกิดความพยายาม ความคาดหวังด้านลบนั้นทำให้เกิดความวิตกกังวล ขาดความสมดุลชีวิต

พลังของความคาดหวัง

ความเข้มข้นหรือความรุนแรงของความคาดหวัง ขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่ต้องการอยู่ใกล้หรือไกลจากตัวเรามากน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับความสำคัญของเป้าหมาย ถ้าหากได้มา ยากลำบากต้องต่อสู้มากก็จะทำให้เกิดพลังความหวังสูงขึ้น ส่วนเป้าหมายที่สูงเกินความสามารถ อาจทำให้เกิดความท้อใจได้ (Hurlock. 1973, pp.185-186)

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ และฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ (2522, หน้า 80-181) กล่าวว่า สภาพที่ส่งเสริมให้ความคาดหวังมีอิทธิพลสูงสุดนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้มของความต้องการ 2 ประการ ดังต่อไปนี้ คือ

1. บุคคลขาดสิ่งที่ต้องการอยู่มากหรือน้อย จึงจะถึงระดับที่เขาพอใจ ถ้าขาดมากหรือต้องการมากก็จะช่วยส่งเสริมให้ความคาดหวังมีอิทธิพลสูงสุด
2. สิ่งที่ต้องการนั้นมีประโยชน์เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพียงใด ถ้าได้รับประโยชน์มาก ความเข้มของความต้องการก็จะมากขึ้น

พัชรี วรกวิน (2522, หน้า 124-125) กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีความคาดหวังก็จะแสวงหาวิธีการที่จะประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง และเมื่อสมหวังจะทำให้มีความต้องการสูงขึ้น เข้มข้นขึ้น หากผิดหวังปริมาณความต้องการ และความเข้มซ้นก็จะลดลงและจางหายไป

แบนดูรา (Bandura 1997, pp. 84-85) อธิบายความคาดหวังที่เกี่ยวกับความสามารถบุคคลเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เกี่ยวกับปริมาณความคาดหวัง (Magnitude) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล หรือแตกต่างกันไปในบุคคลเดียวกัน เมื่อต้องทำพฤติกรรมที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน เป็นการคาดหวังของบุคคลว่าตนจะทำงานสำเร็จถึงระดับใด เมื่อต้องทำงานที่มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน

มิติที่ 2 เกี่ยวกับการแผ่ขยาย (Generality) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน อาจจะแผ่ขยายจากสถานการณ์หนึ่ง ไปสู่สถานการณ์อื่นในปริมาณที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประสบการณ์บางอย่างไม่ทำให้ความคาดหวังแผ่ขยายไปสู่สถานการณ์อื่น

มิติที่ 3 เกี่ยวกับความเข้ม (Strength) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน มีความเข้มขึ้นน้อย คือ ไม่มั่นใจในความสามารถของตน เมื่อไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จะทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง แต่ถ้ามีความเข้มหรือมั่นใจมาก บุคคลจะมีความบากบั่นมานะพยายาม แม้จะประสบความล้มเหลวบ้างก็ตาม

สรุปว่า ความคาดหวังของบุคคลจะมีอิทธิพลสูงสุด ขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับจากความคาดหวังเป็นที่พอใจมากน้อยเพียงใด ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลประสบความสำเร็จในความคาดหวังแล้วเพิ่มคุณค่ามากขึ้น ความคาดหวังนั้นก็จะมีอิทธิพลสูงสุดแก่เขา

พัฒนาการของความคาดหวัง

เด็กได้พัฒนาระดับของความคาดหวังก่อนที่จะเข้าสู่วัยรุ่น โดยมักจะคิดว่าโตขึ้น เขาควรจะเป็นอย่างไรในอนาคต ซึ่งความคาดหวังอาจจะสอดคล้องกับความจริงก็ได้

เฮอรัลด์ (Herlock. 1973, pp. 187-191) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดได้จาก

ประสบการณ์ (Past Experiences) ถ้าบุคคลมีความจำกัดในประสบการณ์ทำให้ไม่สามารถประเมินความสามารถที่แท้จริง ได้ถูกต้องในด้านความคาดหวังทางอาชีพ นอกจากนี้จะมีประสบการณ์ ซึ่งเป็นตัวตัดสินความคาดหวังว่าจะได้รับผลสำเร็จเพียงใด หรือจะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

ความสนใจและค่านิยม (Interests and Values) ความสนใจมีอิทธิพลเหนือความคาดหวัง 2 ประการคือ

1. ความสนใจเป็นสิ่งตัดสินว่าความคาดหวังนั้นพัฒนาขึ้นอย่างไร
2. ความสนใจเป็นสิ่งที่บอกถึงระดับความคาดหวัง ถ้าในสังคมนั้นมีค่านิยมหรือให้ความสำคัญต่อสิ่งที่บุคคลสนใจมากพอ ความคาดหวังก็จะสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันถ้าในสังคมไม่ยอมรับสิ่งที่บุคคลสนใจ ความคาดหวังของเขาก็จะอ่อนลง

องค์ประกอบของความคาดหวัง

เลอวิน และคณะ (Lewin & Others. 1944, pp. 133) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐาน ในการสร้างระดับความคาดหวัง ได้แก่มาตรฐานของสังคม แรงผลักดัน ความขัดแย้ง การตัดสินใจ ลักษณะของพฤติกรรม ค่านิยม ความสำเร็จ ความล้มเหลว และพัฒนาการของบุคลิกภาพ

ปรีชา ธรรมมา และถาวร เกิดเกียรติพงษ์ (2516, หน้า 8) กล่าวว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่เรากระทำในชีวิตประจำวันเป็นการปฏิบัติตามอันดับของบทบาทต่าง ๆ ซึ่งบุคคลได้เรียนรู้และ

ตามที่บุคคลอื่นมุ่งหวังให้กระทำ พฤติกรรมทางสังคมพัฒนาจากการตอบสนองต่อบุคคลอื่น และจากการปะทะสังสรรค์ทางสังคมบุคคลจะคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่า คนอื่นจะแสดงอาการตอบสนองต่อตนเองอย่างไร แล้วบุคคลจะรับพฤติกรรมนั้นไว้เป็นแนวปฏิบัติในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า ความคาดหวังนั้นมีพื้นฐานมาจากแรงผลักดัน ค่านิยม และมาตรฐานทางสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

ความสำคัญของความคาดหวัง

รัสเซลล์ (Russell. 1956, p.156) กล่าวว่า “ความคาดหวังจัดเป็นทัศนคติอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผลต่อการคิดของบุคคล”

ประเทิน มหาพันธ์ (2521, หน้า 88) กล่าวว่า ความมุ่งหวังจัดเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญ ซึ่งส่งผลถึงแนวคิดและการประพฤติปฏิบัติของเยาวชน

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523, หน้า 5) กล่าวว่าความคาดหวังเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของมนุษย์

วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2536, หน้า 41) กล่าวถึงความมุ่งหวังตามทฤษฎีของแอดเลอร์ว่าความมุ่งหวังเป็นสิ่งที่อยากเป็นในอนาคต ของแต่ละคนที่แตกต่างกันไปนั้น มีอิทธิพลต่อความประพฤติหรือบุคลิกภาพ ไม่น้อยไปกว่า “ความทรงจำ” หรือประสบการณ์จากอดีตตามที่พรอยด์เน้นและบุคคลจะประพฤติตัวตามที่คาดหวังไว้จนเป็นนิสัยของตัวเอง ตลอดจน ไปถึงการกำหนดนิสัยคนอื่นว่าต้องเป็นไปตามบทบาทที่คาดหวังไว้อีกด้วย

สรุปได้ว่า ความคาดหวังของคนเรามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเอง และบุคคลอื่น เพราะแรงกระตุ้นจากความคาดหวังในจุดมุ่งหมายนั้น

แนวคิดและทฤษฎีความต้องการ

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษยนิยม เขาได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบการศึกษาของอเมริกันเป็นอันมาก ทฤษฎีของเขามีพื้นฐานอยู่บนความคิดที่ว่า การตอบสนองแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มีความสำคัญที่สุดซึ่งอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์

มาสโลว์มีหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นแรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรา มุ่งไปสู่การตอบสนอง ความพอใจ มาสโลว์ แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน ได้แก่

1. มนุษย์มีความต้องการ และความต้องการมีอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของคนซ้ำซ้อนกัน บางทีความต้องการหนึ่ง ได้รับการตอบสนองแล้ว ยังไม่สิ้นสุดก็เกิดความต้องการด้านอื่นขึ้นอีก
4. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้น ความสำคัญกล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง
5. ความต้องการเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง

ลำดับความต้องการพื้นฐานของ Maslow เรียกว่า Hierarchy of Needs มี 5 ลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน หนาวและอุจาดตา ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศร้อน หนาว และสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน จึงมีความต้องการพื้นฐานขั้นแรกที่มนุษย์ทุกคนต้องการบรรลุให้ได้ก่อน

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกาย ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังจากมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้ว ได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของ อาหาร หรือสุขภาพ โดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่น โดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

4. ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพ ให้ความเคารพนับถือตามควรไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

5. ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย หลังจากที่ผ่านมาความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและต้องมีความเข้าใจใน

แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) ของทอล และคาร์โรลล์ (Tois and Carroll 1982: 387) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในการทำงาน หรือการกระทำที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยได้รับอิทธิพลจากการกระทำของคนอื่นที่กำหนดแนวทางเฉพาะใช้ในการบริหารโดยผู้บริหารจะจูงใจพนักงานทำงานให้องค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์การจัดให้ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยแห่งความต้องการพื้นฐานได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน ความเจริญเติบโตในการทำงาน ปัจจัยสุขอนามัยนโยบายและการบริหารงาน ขององค์การ ค่าจ้างเงินเดือนที่ได้รับ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพการทำงานความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความมั่นคงในการทำงาน เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วก็จะพบว่า แรงจูงใจเหล่านี้เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาพื้นฐานส่วนลึกของจิตใจภายใน (Subconscious) ซึ่งตามจิตศาสตร์นั้นถือได้ว่าเป็นสภาวะจิตใจที่ไม่อยู่ในความควบคุมของเรา เป็นที่รวมความคิดเพื่อการแสดงออกโดยเราไม่รู้ตัวหรือที่เรียกว่าจิตใต้สำนึกนั่นเอง ซึ่งจิตใต้สำนึกนี้บุคคลย่อมมีแรงจูงใจแฝงลึกลับด้วยกันทุกคน

กล่าวโดยสรุปแล้ว แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึงภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าเรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการอันจะนำไปสู่แรงขับภายใน (Internal Drive) ที่แสดงพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าในทิศทางที่ถูกต้องตรงตามเป้าหมายขององค์การ ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นการกระทำทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้พนักงานในองค์การประพฤติปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามเป้าประสงค์ขององค์การ ซึ่งพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้พนักงานดังกล่าวแสดงพฤติกรรมที่องค์การคาดหวังไว้ก็ด้วยการสร้างอินทรีย์ของพนักงานเหล่านั้นให้เกิดความต้องการ (Desire) ขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นบุคคลก็จะเกิดความพยายามสืบเสาะแสวงหาสิ่งที่ต้องการนั่นก็คือการเกิดแรงขับขึ้นภายใน (Drives) หากมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสมบุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง

(Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุด (Goals) และเพื่อให้เกิดภาพฉาย สามารถอธิบายได้ ดังรูป

แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม (participation) คือ เป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของการความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน จะต้องมีการเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ เหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันใดควร จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือใน นามกลุ่มนั้น กระทำผ่านองค์การ (organization) ดังนั้นองค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 5)

Erwin (อ้างอิงใน ยุพาพร รูปงาม 2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันของ บุคคล แก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการ ปฏิบัติงานขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมนั้นเกี่ยวกับการดำเนินงาน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา ในการติดตามการปฏิบัติงานขององค์กร

แนวคิดและทฤษฎีความพึงใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 775) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจพฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือ ความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้ดุลยภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ (เศกสิทธิ์, 2544: 6)

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545:7) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

สุพล (2540: 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ทัศนคติเห็นในลักษณะเชิงบวกของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้รับสิ่งตอบแทนที่คาดหวังไว้

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540: 17) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆ นั้น

อรรถพร (2546: 29) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

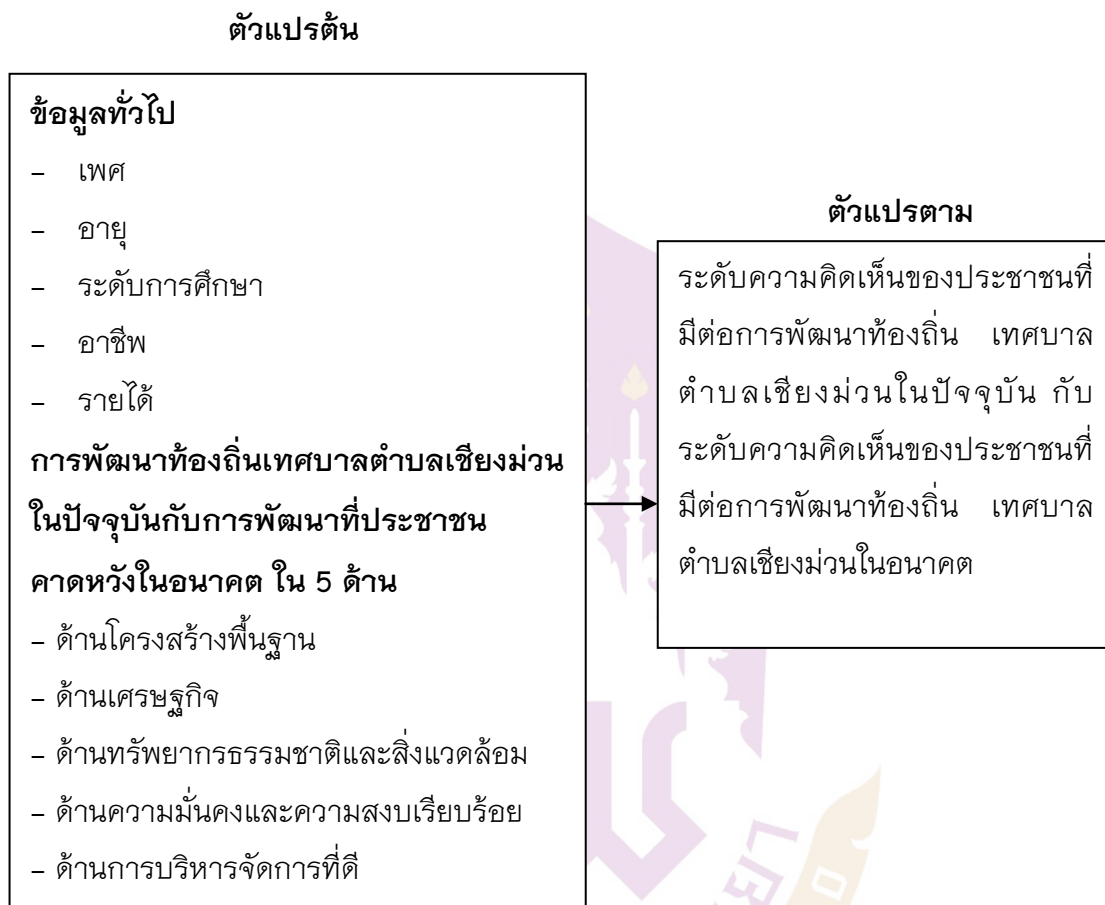
สายจิตร์ (2546: 14) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกแต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งใดสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

Shell (1975: 252-268) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบบย้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

Morse (1955:27:1967:81) กล่าวว่า ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” หมายถึง สิ่งที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เป็นการลดความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความชื่นใจตลอดจนสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกต่อบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามความพอใจต่อสิ่งนั้น

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของความรู้สึกที่มีความลึกซึ้งของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่และความพึงพอใจจะส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุด เปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้ว ฉะนั้นผู้บริหารจำเป็นจะต้องสำรวจตรวจสอบความพึงพอใจในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรตลอดไป ทั้งนี้เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานที่ตั้งไว้

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง ร้อยละ 50.63 มีอายุ 31-50 ปี ร้อยละ 43.61 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 32.83 อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 28.07 และรายได้จากอาชีพหลักต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 28.32
2. ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับความคาดหวังมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62
3. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับประชาชนที่มีระดับการศึกษา และรายได้จากอาชีพหลังต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

จิรศักดิ์ คงทอง (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุงนุญมี กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบุงนุญมี ที่ได้รับในปัจจุบันกับการพัฒนาที่คาดหวังในอนาคต ในภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคม และด้านการบริหารและการปกครอง พบว่าในภาพรวมการพัฒนาที่ได้รับในปัจจุบัน อยู่ในระบับน้อย ส่วนภาพรวมของความคาดหวังในอนาคต อยู่ในระดับดี และการเปรียบเทียบการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบุงนุญมี ที่ได้รับในปัจจุบันกับการพัฒนาที่คาดหวังในอนาคต ทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในแต่ละด้านก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุก ๆ ด้าน

พันจ่าตรี นฤวัตร เสนสุข (2550) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษา พบว่า

1. ระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระบับ “มาก” 7 ด้าน (ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม,

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล) และอยู่ในระดับ “ปานกลาง” 1 ด้าน (ด้านการส่งเสริมและประกอบอาชีพ)

2. ระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมา ทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 8 ด้าน (ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านการส่งเสริมและประกอบอาชีพ, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล)

ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลชนิด ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาระดับความคาดหวัง ใน 8 ด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความหวังอยู่ในระดับ “มาก” ส่วนด้านการส่งเสริมและประกอบอาชีพ มีความคาดหวังอยู่ในระดับ “ปานกลาง” แสดงให้เห็นว่าความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลชนิด อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ประชาชนมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน มากกว่าที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน

อุดม เอี่ยมมี (2551) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการด้านพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหาร มากที่สุด รองมาคือการใช้งบประมาณดำเนินโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการสาธารณสุขน้อยที่สุด ความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านระกาศ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวม มีความคาดหวังต่อการบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) คาดหวังด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการสาธารณสุข ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) คาดหวังด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก

($\bar{x} = 3.53$) และคาดหวังด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหาร ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) ในรายด้านพบว่า ประชาชนคาดหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ บริหารจัดการเรื่องการจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย ป้องกันใช้เลือดออก การจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส และการจัดการให้มีไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบประปาบาดาลมากที่สุด

ประชาชนมีข้อเสนอแนะให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ อำเภอบางบ่อ ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข ดังนี้

1. ในด้านการศึกษาให้สรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพมาจัดระบบการศึกษาให้ดีกว่าปัจจุบัน ควรจัดสรรงบประมาณ เพิ่มบุคลากรให้กับโรงเรียนเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ
2. ให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มากขึ้น
3. ให้มีกิจกรรมการรณรงค์เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น
4. จัดให้มีสวนสาธารณะเพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนสำหรับชุมชนและครอบครัว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

1. ประชากร

ประชากร (population) ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา จำนวน 9,126 คน (สำนักทะเบียนราษฎร์เทศบาลตำบลเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2554) และขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 7,551 คน

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางขนาดตัวอย่างที่ใช้สูตรคำนวณตามหลักของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane โดยใช้ $e=0.05$) ขนาดของความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 ต้องการเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ดังนี้

สูตรของ Yamane

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยให้ N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลเชียงใหม่ จำนวน 7,551 คน ตั้งแต่อายุ 15 ปี ขึ้นไป เมื่อทำการแทนค่าในสูตรจะได้ ดังนี้

เมื่อ $N = 7,551$

$e = 0.05$

$$\begin{aligned} \text{สูตรของ Yamane} &= 7,551 \\ &\frac{1+7,551 (0.05)^2}{19.88} \\ &= 7,551 \\ &= 379.82 \end{aligned}$$

ประมาณ 380 คน

$$n = 380$$

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน ตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ดังที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น

หาสัดส่วนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อหากกลุ่มตัวอย่าง แยกรายหมู่บ้าน ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากรที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน) คิดเป็น %	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ตำบลเชียงม่วน				
1	บ้านหลวง	801	40.31	40
2	บ้านปงสนุก	871	43.83	44
3	บ้านปิ่น	861	43.32	43
4	บ้านไชยสถาน	553	27.82	28
5	บ้านท่าม่าน	678	34.11	34
6	บ้านหล่ายฟุ้ง	680	34.22	34
7	บ้านสบทราย	409	20.58	21
8	บ้านใหม่	241	12.13	12
9	บ้านกลาง	500	25.16	25
10	บ้านป่าซางคำ	298	14.99	15
ตำบลบ้านม่วง				
1	บ้านม่วง	831	41.82	42
2	บ้านแพทย์	705	35.47	36
7	บ้านหนองกลาง	123	6.19	6
รวม		7,551		380

3. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้วิธีการเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) คือเป็นการเลือกตัวอย่าง โดยเลือกประชากรใดก็ได้ที่บังเอิญอยู่หรือผ่านมา ณ จุดที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลมาเป็นตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดสัมภาษณ์ผู้ที่กำลังใช้บริการอยู่จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การศึกษานี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close – ended Question)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่คาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- 3) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
- 5) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

และเป็นลักษณะคำถามแยกเป็น 2 ประเด็น คือ ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันและระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ซึ่งแยกความคาดหวังเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ 3 หมายถึง มาก ระดับ 2 หมายถึง ปานกลาง และ ระดับ 1 หมายถึง น้อย

สำหรับเกณฑ์การพิจารณาระดับความคาดหวังจากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 3 ช่วงคือ

มาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	2.34 – 3.00
ปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.67 – 2.33
น้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.00 – 1.66

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ บทความ ตำรา วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชน

2. ทำการทดสอบความเที่ยงตรง โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น มาเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของการใช้ภาษาและเนื้อหา ของการศึกษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปตรวจสอบความ เที่ยงตรง (Validity) โดยเสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม และวัตถุประสงค์ในการศึกษา

4. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

1. **นำแบบสอบถาม** ที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบ และนำไป ปรับปรุง

2. **ความตรงของเนื้อหา** (content validity)

นำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบคุณภาพ ด้านความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามและ วัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยใช้เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ เนื้อหา (IOC) รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การอธิบายระดับเกณฑ์การแปลความหมายข้อมูล ค่า IOC

ค่าความสอดคล้องความคิดเห็น ค่า IOC น้อยกว่า 0.66 หมายถึง คำถามในแบบสอบถามข้อนั้น มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน ระหว่างข้อความคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ ไม่สามารถนำคำถาม นี้ไปใช้ได้

ค่าความสอดคล้องความคิดเห็น ค่า IOC เท่ากับหรือมากกว่า 0.66 หมายถึง มีความ สอดคล้อง สามารถนำคำถามนี้ไปใช้ได้

3. **การนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล**

ปรับปรุงแบบสอบถามตามที่คณะผู้เชี่ยวชาญแนะนำและนำไปใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป 13 หมู่บ้านเขต เทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) ในหมู่บ้านแต่ละบ้าน โดยให้ประชากรที่มี

อายุตั้ง 15 ปีขึ้นไป ตอบโดยไม่ต้องระบุชื่อ เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามเพื่อนำมาบันทึกผลต่อไป

2. นำแบบสอบถามที่จัดเก็บได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องเพื่อนำมาบันทึกผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่ใช้ประมวลผลทางการศึกษาหรือการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้ว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. อธิบายระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ผู้ศึกษาใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่ เดือน มิถุนายน 2554-เดือน มีนาคม 2555

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่าง 380 คน และสามารถรวบรวมแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลสมบูรณ์และถูกต้องได้ จำนวน 380 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำข้อมูลมาประมวลผล และวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน คือ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน, การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ, การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย, การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งสามารถแสดงตารางดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (n=380)	ร้อยละ
ชาย	170	44.70
หญิง	210	55.30
รวม	380	100

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 170 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 44.70 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (n=380)	ร้อยละ
15-20 ปี	46	12.10
21-30 ปี	62	16.30
31-40 ปี	69	18.20
41-50 ปี	56	14.70
51-60 ปี	74	19.50
61 ปีขึ้นไป	73	19.20
รวม	380	100

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 61 ปีขึ้นไป ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 และอายุระหว่าง 15-20 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (n=380)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	74	19.50
ประถมศึกษา	80	21.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	37	9.70
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	99	26.10
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	12	3.20
ปริญญาตรี	73	19.20
ปริญญาโทขึ้นไป	5	1.30
รวม	380	100

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 ระดับประถมศึกษา จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ระดับปริญญาตรี

จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 ระดับอนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (n=380)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	53	13.90
ทำนา/ทำสวน	112	29.50
รับจ้าง	94	24.70
ธุรกิจส่วนตัว	17	4.50
รับราชการ	55	14.50
อื่นๆ	49	12.90
รวม	380	100

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา/ทำสวน จำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 29.50 รองลงมา ได้แก่ ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.70 อาชีพรับราชการ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 อาชีพอื่นๆ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

จำนวนรายได้/เดือน	จำนวน (n=380)	ร้อยละ
ไม่มี	71	18.70
ต่ำกว่า 5,000 บาท	154	40.50
5,001 – 10,000 บาท	78	20.5
10,001 – 15,000 บาท	38	10.00
15,001 – 20,000 บาท	36	9.50
20,001 ขึ้นไป	3	0.80
รวม	380	100

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมา มีรายได้ 5,001–10,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ไม่มีรายได้ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 รายได้ 10,001–15,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รายได้ 15,001–20,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และมีรายได้ 20,001 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน

- ประกอบด้วย 1) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 3) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 4) การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
 5) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างสามารถนำมาวิเคราะห์และแสดงผลได้ ดังนี้

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน จำแนกตามรายด้าน

รายการ	ระดับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาในอนาคตของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.75	0.48	ปานกลาง	2.50	0.42	มาก
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	1.81	0.49	ปานกลาง	2.53	0.46	มาก
3. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.80	0.49	ปานกลาง	2.52	0.43	มาก
4. การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย	1.83	0.48	ปานกลาง	2.53	0.43	มาก
5. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	1.93	0.45	ปานกลาง	2.58	0.37	มาก
รวม	1.83	0.38	ปานกลาง	2.54	0.33	มาก

จากตาราง 7 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดีมากที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย=1.93, 1.83 และ 1.81 ตามลำดับ) โดยมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.75) ส่วนความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลเชียงม่วนในอนาคต ภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดีมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย การพัฒนาเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย=2.58, 2.53 และ 2.53 ตามลำดับ) โดยมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.50)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาในอนาคตของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การพัฒนาด้านคมนาคม หรือ ซ่อมแซมบำรุงรักษา	1.53	0.68	น้อย	2.61	0.54	มาก
2. การจัดการหรือซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบน้ำประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค บริโภค	1.60	0.66	น้อย	2.61	0.54	มาก
3. การจัดการหรือบำรุงรักษาไฟฟ้า ไฟส่องทาง	1.67	0.67	ปานกลาง	2.50	0.56	มาก
4. การจัดการสวนสาธารณะ สวนหย่อมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	1.97	0.70	ปานกลาง	2.44	0.57	มาก
5. การจัดการหรือบำรุงรักษารางระบายน้ำและทางเท้า	1.77	0.76	ปานกลาง	2.47	0.55	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาในอนาคตของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	6. สถานที่ออกกำลังกาย สนามเด็กเล่น	2.06	0.72	ปานกลาง	2.47	0.58
7. การติดตั้งระบบสัญญาณไฟจราจร	1.54	0.68	น้อย	2.44	0.57	มาก
8. อาคารหอประชุมประจำหมู่บ้านหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์	1.91	0.64	ปานกลาง	2.49	0.57	มาก
9. คุณภาพงานก่อสร้างด้านโครงสร้างพื้นฐานทุกประเภท	1.73	0.67	ปานกลาง	2.49	0.59	มาก
รวม	1.75	0.48	ปานกลาง	2.50	0.42	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ สถานที่ออกกำลังกาย สนามเด็กเล่นมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการสวนสาธารณะ สวนหย่อมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และอาคารหอประชุมประจำหมู่บ้านหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย=2.06, 1.97 และ 1.91 ตามลำดับ) โดยมีการพัฒนาด้านคมนาคม หรือซ่อมแซมบำรุงรักษาต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.53) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านคมนาคม หรือซ่อมแซมบำรุงรักษามากที่สุด รองลงมาคือการจัดการหรือซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบน้ำประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการอุปโภค บริโภค และการจัดการหรือบำรุงรักษาไฟฟ้า ไฟส่องทาง (ค่าเฉลี่ย=2.61, 2.61 และ 2.50 ตามลำดับ)โดยมีการจัดการสวนสาธารณะ สวนหย่อม สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น(ค่าเฉลี่ย=2.44)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ระดับการพัฒนาของ เทศบาลในสภาพ ปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อ การพัฒนาในอนาคต ของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่ม ความรู้ฝึกทักษะฝีมือ เพื่อเพิ่ม รายได้	1.61	0.70	ปาน กลาง	2.53	0.61	มาก
2. การส่งเสริมให้มีตลาดหรือลานค้า ชุมชน	1.82	0.71	ปาน กลาง	2.49	0.62	ปาน กลาง
3. การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน	1.71	0.68	ปาน กลาง	2.51	0.57	มาก
4. การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและ ภาคบริการ	1.79	0.71	ปาน กลาง	2.46	0.58	ปาน กลาง
5. ส่งเสริมการผลิตผลผลิตด้าน เกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ	1.88	0.64	ปาน กลาง	2.56	0.58	มาก
6. ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	2.16	0.64	ปาน กลาง	2.62	0.59	มาก
รวม	1.83	0.50	ปาน กลาง	2.53	0.46	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด รองลงมาคือ ส่งเสริมการผลิตผลผลิตด้านเกษตรกรรมด้านอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพและการส่งเสริมให้มีตลาดหรือลานค้าชุมชน (ค่าเฉลี่ย=2.16, 1.88 และ 1.82 ตามลำดับ) โดยมีการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มความรู้

ฝึกทักษะฝีมือ เพื่อเพิ่มรายได้ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.61) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด รองลงมาคือส่งเสริมการผลิตผลผลิตด้านเกษตรกรรมด้านอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ และการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มความรู้ ฝึกทักษะฝีมือ เพื่อเพิ่มรายได้ (ค่าเฉลี่ย=2.62, 2.56 และ 2.53 ตามลำดับ) โดยมีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและภาคบริการต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.46)

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับการพัฒนาของเทศบาล ในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการ พัฒนาในอนาคตของ ประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	1. การส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	1.55	0.68	น้อย	2.58	0.56
2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.71	0.69	ปาน กลาง	2.55	0.58	มาก
3. การรักษาความสะอาด จัดให้มีถัง ขยะเพียงพอมากน้อยเพียงใด	2.05	0.69	ปาน กลาง	2.52	0.54	มาก
4. เวลาในการเก็บขยะหรือจำนวนรอบ ของการเก็บขยะเหมาะสมมากน้อย เพียงใด	2.16	0.70	ปาน กลาง	2.50	0.54	มาก
5. การจัดการบ่อขยะหรือบ่อบำบัดน้ำเสีย	1.62	0.71	น้อย	2.48	0.55	มาก
6. การให้ความรู้ในการคัดแยกขยะหรือ การนำขยะมาใช้ประโยชน์	1.86	0.72	ปาน กลาง	2.50	0.57	มาก
7. การดำเนินการแก้ไขปัญหามลภาวะ เป็นพิษ เช่น กลิ่นเหม็นจากการเลี้ยง สัตว์ โรงฆ่าสัตว์ และสิ่งก่อกำเนิด ความรำคาญ	1.67	0.71	ปาน กลาง	2.53	0.60	มาก
รวม	1.80	0.49	ปาน กลาง	2.52	0.43	มาก

จากตาราง 10 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ เวลาในการเก็บขยะหรือจำนวนรอบของการเก็บขยะเหมาะสมมากน้อยเพียงใดมากที่สุด รองลงมาคือ การรักษาความสะอาด จัดให้มีถังขยะเพียงพอมากน้อยเพียงใด และการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะหรือการนำขยะมาใช้ประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย=2.16, 2.05 และ 1.86 ตามลำดับ) โดยมีการส่งเสริมการอนุรักษ์ พื้่นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.55) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย=2.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การส่งเสริมการอนุรักษ์ พื้่นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาคือส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พื้่นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการแก้ไขปัญหามลภาวะเป็นพิษ เช่น กลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ และสิ่งก่อกำเนิดความรำคาญ (ค่าเฉลี่ย=2.58, 2.55 และ 2.53 ตามลำดับ) โดยมีการจัดการบ่อขยะหรือบ่อบำบัดน้ำเสียและการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะหรือการนำขยะมาใช้ประโยชน์ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.50)

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ด้านการพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย	ระดับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาในอนาคตของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	1. การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน	1.73	0.72	ปานกลาง	2.58	0.57
2. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน	1.89	0.70	ปานกลาง	2.57	0.56	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

การพัฒนาด้านความมั่นคงและ ความสงบเรียบร้อย	ระดับการพัฒนาของ เทศบาลในสภาพ ปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อ การพัฒนาในอนาคต ของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	3. การรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับ ยาเสพติด	2.25	0.70	ปาน กลาง	2.51	0.58
4. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ รณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติด	1.86	0.66	ปาน กลาง	2.47	0.56	มาก
5. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ภัยแล้ง อากาศหนาว พายุ	2.25	0.70	ปาน กลาง	2.53	0.52	มาก
6. ส่งเสริมด้านความสามัคคีและ สमानฉันท หรือสร้างเครือข่าย ร่วมมือทุกภาคส่วน	1.86	0.66	ปาน กลาง	2.52	0.57	มาก
7. การป้องกันความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	1.73	0.74	ปาน กลาง	2.54	0.58	มาก
รวม	1.83	0.48	ปาน กลาง	2.53	0.43	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ด้านการพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ การรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ภัยแล้ง อากาศหนาว พายุ และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน (ค่าเฉลี่ย=2.25, 2.25 และ 1.89 ตามลำดับ) การป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.73) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนนมากที่สุด รองลงมาคือ

การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนนและการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (ค่าเฉลี่ย=2.58, 2.57 และ 2.54 ตามลำดับ) โดยมีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.47)

ตาราง 12 แสดงแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ที่ดี	ระดับการพัฒนาของ เทศบาลในสภาพ ปัจจุบัน			ระดับความคาดหวัง ต่อการพัฒนาใน อนาคตของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	1. การบริหารงานเทศบาลมี ประสิทธิภาพ	1.89	0.67	ปาน กลาง	2.71	0.49
2. ความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการ ปฏิบัติงานของพนักงาน	1.94	0.67	ปาน กลาง	2.69	0.48	มาก
3. พนักงานมีความสามารถในการ ทำงาน	2.10	0.59	ปาน กลาง	2.62	0.53	มาก
4. การทำงานของผู้บริหาร/พนักงานมี ความโปร่งใส ยุติธรรม	2.16	0.61	ปาน กลาง	2.60	0.54	มาก
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการ ทำงานของพนักงาน	1.87	0.69	ปาน กลาง	2.54	0.52	มาก
6. การเปิดเผยข้อมูลงบประมาณทั้ง รายรับ-รายจ่าย ให้ประชาชนทราบ	1.70	0.70	ปาน กลาง	2.51	0.52	มาก
7. จัดให้มีส่วนร่วมในภาคประชาชนใน พัฒนาท้องถิ่น	1.79	0.68	ปาน กลาง	2.48	0.53	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ที่ดี	ระดับการพัฒนาของ เทศบาลในสภาพ ปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อ การพัฒนาในอนาคต ของประชาชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	8. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาลให้ประชาชนทราบ	2.02	0.64	ปาน กลาง	2.53	0.54
9. คุณภาพการให้บริการในด้านต่าง ๆ ของเทศบาลแก่ประชาชน	1.85	0.74	ปาน กลาง	2.55	0.53	มาก
รวม	1.93	0.45	ปาน กลาง	2.58	0.37	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ การทำงานของผู้บริหาร/พนักงานมีความโปร่งใส ยุติธรรมมากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการทำงานและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาลให้ประชาชนทราบ (ค่าเฉลี่ย=2.16, 2.10 และ 2.02 ตามลำดับ) โดยมีการเปิดเผยข้อมูลงบประมาณทั้งรายรับ-รายจ่ายให้ประชาชนทราบต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.70) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การบริหารงานเทศบาลมีประสิทธิภาพมากที่สุด รองลงมาคือความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานและพนักงานมีความสามารถในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย=2.71, 2.69 และ 2.62 ตามลำดับ) โดยมีการจัดให้มีส่วนร่วมในภาคประชาชนในพัฒนาท้องถิ่นต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.48)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพที่เป็นจริง และศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วนที่ต้องการในอนาคต

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา 13 หมู่บ้าน จำนวน 7,551 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยตารางที่ใช้สูตรคำนวณตามหลักของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane โดยใช้ $e=0.05$) ขนาดของความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 ต้องการเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คนโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ผู้ศึกษาใช้วิธีการเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) คือเป็นการเลือกตัวอย่าง โดยเลือกประชากรใดก็ได้ที่บังเอิญอยู่หรือผ่านมา ณ จุดที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลมาเป็นตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดสัมภาษณ์ผู้ที่กำลังใช้บริการอยู่จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านเศรษฐกิจ, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย, ด้านการบริหารจัดการที่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน สรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประกอบอาชีพทำนา/ทำสวนและมีรายได้มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

2. ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.83) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.54) และเมื่อพิจารณาการเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ สถานที่ออกกำลังกาย สนามเด็กเล่นมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการสวนสาธารณะ สวนหย่อมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และอาคารหอประชุมประจำหมู่บ้านหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย=2.06, 1.97 และ 1.91 ตามลำดับ) โดยมีการพัฒนาด้านคมนาคม หรือซ่อมแซมบำรุงรักษาต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.53)

ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การพัฒนาด้านคมนาคม หรือซ่อมแซมบำรุงรักษา มากที่สุด รองลงมาคือการจัดการหรือซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบน้ำประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการอุปโภค บริโภค และการจัดการหรือบำรุงรักษาไฟฟ้า ไฟส่องทาง (ค่าเฉลี่ย=2.61, 2.61 และ 2.50 ตามลำดับ) โดยมีการจัดการสวนสาธารณะ สวนหย่อม สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.44)

2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ พบว่า

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด รองลงมาคือ ส่งเสริมการผลิตผลผลิตด้านเกษตรกรรมด้านอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ และการส่งเสริมให้มีตลาดหรือลานค้าชุมชน (ค่าเฉลี่ย=2.16, 1.88 และ 1.82 ตามลำดับ) โดยมีการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มความรู้ ฝึกทักษะฝีมือ เพื่อเพิ่มรายได้ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.61)

ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วน ในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด รองลงมาคือส่งเสริมการผลิตผลผลิตด้านเกษตรกรรมด้าน อุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ และการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มความรู้ ฝึกทักษะฝีมือ เพื่อเพิ่ม รายได้ (ค่าเฉลี่ย=2.62, 2.56 และ 2.53 ตามลำดับ) โดยมีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและ ภาคบริการต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.46)

3. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับ ความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ เวลาในการเก็บขยะหรือจำนวนรอบของการเก็บขยะเหมาะสม มากน้อยเพียงใดมากที่สุด รองลงมาคือ การรักษาความสะอาด จัดให้มีถังขยะเพียงพอมากน้อย เพียงใด และการให้ความรู้ในการคัดแยกขยะหรือการนำขยะมาใช้ประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย=2.16, 2.05 และ 1.86 ตามลำดับ) โดยมีการส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.55) ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ การพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาคือส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบเป็นพิษ เช่น กลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ และสิ่งก่อให้เกิดความรำคาญ (ค่าเฉลี่ย=2.58, 2.55 และ 2.53 ตามลำดับ) โดยมีการจัดการบ่อขยะหรือบ่อบำบัดน้ำเสียและการให้ความรู้ในการคัดแยก ขยะหรือการนำขยะมาใช้ประโยชน์ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.50)

4. การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย พบว่า

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=1.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับ ความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ การรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ภัยแล้ง อากาศหนาว พายุ และการให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน (ค่าเฉลี่ย=2.25, 2.25 และ

1.89 ตามลำดับ) การป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.73)

ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนนมากที่สุด รองลงมาคือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนนและการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (ค่าเฉลี่ย=2.58, 2.57 และ 2.54 ตามลำดับ) โดยมีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.47)

5. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย=1.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ด้าน คือ การทำงานของผู้บริหาร/พนักงานมีความโปร่งใส ยุติธรรมมากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการทำงานและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาลให้ประชาชนทราบ (ค่าเฉลี่ย=2.16, 2.10 และ 2.02 ตามลำดับ) โดยมีการเปิดเผยข้อมูลงบประมาณทั้งรายรับ-รายจ่าย ให้ประชาชนทราบต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=1.70)

ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคต ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=2.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า มีระดับความคาดหวังมากที่สุด 3 ด้าน คือ การบริหารงานเทศบาลมีประสิทธิภาพมากที่สุด รองลงมาคือความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานและพนักงานมีความสามารถในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย=2.71, 2.69 และ 2.62 ตามลำดับ) โดยมีการจัดให้มีส่วนร่วมในภาคประชาชนในพัฒนาท้องถิ่นต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับข้ออื่น (ค่าเฉลี่ย=2.48)

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้ จากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน ทั้ง 5 ด้าน ภาพรวมพบว่าประชาชน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วน

ในอนาคต อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการเป็นรายด้านได้ดังนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง, การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ในอนาคต อยู่ในระดับมาก, การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลเชียงใหม่ในอนาคตอยู่ในระดับมาก, การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในอนาคตอยู่ในระดับมาก, การบริหารจัดการที่ดี พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงใหม่ในอนาคตอยู่ในระดับมาก

ซึ่งความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงใหม่ทั้ง 5 ด้าน สอดคล้องกับ งานวิจัยของพนิจาตรีณฤวัตร เสน่ห์สุข (2550) ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษา พบว่า ระดับการคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับ “มาก” 7 ด้าน (ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการสาธารณสุข, ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ, ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านการหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล) และอยู่ในระดับ “ปานกลาง” 1 ด้าน (ด้านการส่งเสริมและประกอบอาชีพ)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้าน

เศรษฐกิจ, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย, ด้านการบริหารจัดการที่ดี พบว่า ระดับการพัฒนาของเทศบาลในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง และระดับความคาดหวังต่อการพัฒนาเทศบาลในอนาคตอยู่ในระดับมาก ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน ว่าควรให้ความสำคัญและดำเนินการ ดังนี้

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาคมนาคมหรือซ่อมแซมบำรุงรักษา, การจัดการหรือซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบน้ำประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพื่ออุปโภค บริโภค, การติดตั้งระบบสัญญาณไฟจราจร ซึ่งระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วน อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาคมนาคมหรือซ่อมแซมบำรุงรักษา, การจัดการหรือซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบน้ำประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพื่ออุปโภค บริโภค, การติดตั้งระบบสัญญาณไฟจราจรให้ดีกว่าในปัจจุบัน

2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มความรู้ฝึกทักษะฝีมือเพื่อเพิ่มรายได้ ซึ่งระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วน อยู่ในระดับปานกลาง แต่ค่อนข้างน้อย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มความรู้ฝึกทักษะฝีมือเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่

3. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, การจัดการบ่อขยะหรือบำบัดน้ำเสีย ซึ่งระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วน อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ดีกว่าปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเชียงม่วน อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ทั้ง 5 ด้าน ส่วนใหญ่ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตมีระดับมากกว่าการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในปัจจุบัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการว่า ในการกำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วน ควรมีการพัฒนาทั้ง 5 ด้านให้มากกว่าที่เป็นในปัจจุบัน โดยจำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า มีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาคมนาคมหรือซ่อมแซมบำรุงรักษา, การจัดการหรือซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบน้ำประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพื่ออุปโภค บริโภค, การติดตั้งระบบสัญญาณไฟจราจร เช่น แก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบ คุณภาพของงานควรให้มีคุณภาพที่ดี คงทน มีการซ่อมแซมถนน ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ การจัดให้มีน้ำประปาให้ทั่วถึงทุกบ้านในเขตเทศบาล รวมถึงการให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่ออุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึง และควรให้การกาติดตั้งระบบสัญญาณไฟจราจรในจุดต่างๆ เช่น ทางแยก และจุดที่คิดว่าจะเป็นอันตรายต่อประชาชน

2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเสนอแนะว่าควรมีการให้ความสำคัญในการส่งเสริมอาชีพหลักและอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน มีการส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าในระดับชุมชน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนอยู่ในระดับน้อย ควรมีการพัฒนาให้ประชาชนมีรายได้เสริมและพัฒนาให้ชุมชนเข้มแข็ง

3. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเสนอแนะว่าควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการบ่อขยะหรือบ่อบำบัดน้ำเสีย ซึ่งมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนอยู่ในระดับน้อย ควรมีการพัฒนาให้ดีกว่าในปัจจุบัน

4. การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย พบว่า มีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตอยู่ในระดับมากดังนั้นผู้ศึกษาจึงเสนอแนะว่าควรมีการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน, การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติด, การส่งเสริมด้านความสามัคคีและสมานฉันท์หรือสร้างเครือข่ายร่วมมือทุกภาคส่วน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นของประชาชน

เกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนอยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้างข้างน้อย ควรให้มีส่วนเสริมด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากกว่าที่เป็นปัจจุบัน

5. การบริหารจัดการที่ดี พบว่า มีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาของเทศบาลตำบลเชียงม่วนในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนในอนาคตอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเสนอแนะว่าควรมีการเปิดเผยข้อมูลงบประมาณทั้งรายรับ-รายจ่าย ให้ประชาชนทราบ, จัดให้มีการมีส่วนร่วมในภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วนอยู่ในระดับปานกลาง แต่ค่อนข้างน้อย ควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลงบประมาณทั้งรายรับ-รายจ่าย ให้ประชาชนทราบ, จัดให้มีการมีส่วนร่วมในภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงม่วนเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของประชาชนในการติดตามประเมินผลโครงการที่ท้องถิ่นได้จัดทำขึ้น
2. ควรมีการประเมินโครงการต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วน ได้ทำไปแล้วว่ามีคุณภาพหรือไม่ ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงม่วน

ภาควิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยพะเยา

UNIVERSITY OF PHAYAO

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเชียงม่วน
อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ รุ่นที่ 3 มหาวิทยาลัยพะเยา มีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงม่วน
อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ รวม 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่คาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ
เทศบาลตำบลเชียงม่วน 5 ด้าน ในแผนพัฒนาเทศบาล โดยแบ่งระดับความคิดออกเป็น 3
ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย รวม 38 ข้อ

ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง
โดยข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ การเสนอผลการศึกษาจะ
เสนอเป็นภาพรวมโดยไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือองค์กรของท่านแต่อย่างใด ซึ่งความคิดเห็น
ของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย และเพื่อเป็นข้อมูลในพัฒนาท้องถิ่นเทศบาล
ตำบลเชียงม่วน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ในความ
อนุเคราะห์ของท่าน

นายณัฐ ก้อนคำ

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยพะเยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล**1. เพศ**

ชาย หญิง

2. ปัจจุบันท่านอายุ

15-20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี 51-60 ปี 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
 อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี
 ปริญญาโทขึ้นไป

4. อาชีพ

นักเรียน / นักศึกษา เกษตรกร
 รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว
 รับราชการ อื่นๆ

5. รายได้ต่อเดือน

ไม่มี ต่ำกว่า 5,000 บาท
 5,001 – 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท
 15,001 – 20,000 บาท 20,001 ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่คาดหวังต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ

เทศบาลตำบลเชียงม่วน ใน 5 ด้าน

คำแนะนำ โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับ

ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อ	ระดับการบริหารของเทศบาล ในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนา ในอนาคตของประชาชน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
(1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน						
1. การพัฒนาด้านคมนาคม หรือ ซ่อมแซมบำรุงรักษา						
2. การจัดการหรือซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบน้ำประปา แหล่ง น้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค บริโภค						
3. การจัดการหรือบำรุงรักษา ไฟฟ้า ไฟส่องทาง						
4. การจัดการสวนสาธารณะ สวนหย่อม สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ						
5. การจัดการหรือบำรุงรักษาราง ระบายน้ำและทางเท้า						
6. สถานที่ออกกำลังกาย สนาม เด็กเล่น						
7. การติดตั้งระบบสัญญาณไฟ จราจร						
8. อาคารหอประชุมประจำ หมู่บ้านหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์						
9. คุณภาพงานก่อสร้างด้าน โครงสร้างพื้นฐานทุกประเภท						

หัวข้อ	ระดับการบริหารของเทศบาล ในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนา ในอนาคตของประชาชน		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
(2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ						
1. การส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่ม ความรู้ ฝึกทักษะฝีมือ เพื่อเพิ่ม รายได้						
2. การส่งเสริมให้มีตลาดหรือลาน ค้าชุมชน						
3. การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน						
4. การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว และภาคบริการ						
5. ส่งเสริมการผลิตผลผลิตด้าน เกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ						
6. ส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิต ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง						

หัวข้อ	ระดับการบริหารของเทศบาล ในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนา ในอนาคตของประชาชน		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
(3) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
1. การส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป่าไม้ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
3. การรักษาความสะอาด จัดให้มีถังขยะเพียงพอมากน้อยเพียงใด						
4. เวลาในการเก็บขยะหรือจำนวนรอบของการเก็บขยะเหมาะสมมากน้อยเพียงใด						
5. การจัดการบ่อขยะหรือบ่อบำบัดน้ำเสีย						
6. การให้ความรู้ในการคัดแยกขยะหรือการนำขยะมาใช้ประโยชน์						
7. การดำเนินการแก้ไขปัญหามลภาวะเป็นพิษ เช่น กลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ และสิ่งก่อให้เกิดความรำคาญ						

หัวข้อ	ระดับการบริหารของเทศบาล ในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนา ในอนาคตของประชาชน		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
(4) การพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย						
1. การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน						
2. การให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ ความปลอดภัยทางถนน						
3. การรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับยา เสพติด						
4. การให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการรณรงค์ป้องกันเกี่ยวกับ เสพติด						
5. การป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัย เช่น ภัยแล้ง อากาศ หนาว พายุ						
6. ส่งเสริมด้านความสามัคคีและ สมานฉันท์หรือสร้างเครือข่าย ร่วมมือทุกภาคส่วน						
7. การป้องกันความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน						

หัวข้อ	ระดับการบริหารของเทศบาล ในสภาพปัจจุบัน			ระดับความคาดหวังต่อการพัฒนา ในอนาคตของประชาชน		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
(5) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี						
1. การบริหารงานเทศบาลมี ประสิทธิภาพ						
2. ความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการ ปฏิบัติงานของพนักงาน						
3. พนักงานมีความสามารถในการ ทำงาน						
4. การทำงานของผู้บริหาร/ พนักงานมีความโปร่งใส ยุติธรรม						
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในการทำงานของพนักงาน						
6. การเปิดเผยข้อมูลงบประมาณ ทั้งรายรับ-รายจ่าย ให้ประชาชน ทราบ						
7. จัดให้มีส่วนร่วมในภาค ประชาชนในพัฒนาท้องถิ่น						
8. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ ของเทศบาลให้ประชาชน ทราบ						
9. คุณภาพการให้บริการในด้าน ต่าง ๆ ของเทศบาลแก่ประชาชน						

ภาคผนวก ข ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลเชียงม่วน

อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3			
ข้อ 1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 17	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3			
ข้อ 19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 28	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 32	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 33	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 35	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 36	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

บรรณานุกรม

- จิระศักดิ์ ดงทอง. (2550). **ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าบุญมี กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์. ปร.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- เทศบาลตำบลเชียงม่วน. (2554). **แผนพัฒนา 3 ปี 2555–2557.** จังหวัดพะเยา.
- นฤวัตร เสนสุข. (2550). **ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร.** รายงานการศึกษาคิสรระ. ปร.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- บทความความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการ:** สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2554. <http://thaitechnical.igetweb.com/index.php?mo=3&art=98663>.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534:** สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2554. <http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&id=538974>
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550.** สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2554. <http://www.ombudsman.go.th/10/documents/law/Constitution2550.pdf>.
- วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์. (2548). **ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์. ปร.ม., มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). **คู่มือแนวทางการสร้างมาตรฐานความโปร่งใสของส่วนราชการ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. จังหวัดนนทบุรี. 2553.**
- อุดม เขียมมี. (2551). **ความคาดหวังของประชาชนต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ.** รายงานการศึกษาคิสรระ. ปร.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ดร.อภิชาติ ดำดี. (2552). **“กระบวนการทัศน์ใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่น”** สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2554. <http://www.oknation.net/blog/damdee/2009/06/05/entry-1>.

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	นายณัฐ ก้อนคำ
วัน เดือน ปี เกิด	19 พฤษภาคม 2518
ที่อยู่ปัจจุบัน	246 หมู่ 7 ตำบลห้วยแก้ว อำเภอภูเกตุ ยะลา จังหวัดยะลา 56000 โทรศัพท์ 08-7356-5009, 08-3014-8850 E-mail address: dickie_gold@hotmail.com
ที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเทศบาลตำบลเชียงใหม่ เลขที่ 1 หมู่ 10 ตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา 56160 โทรศัพท์ 0-5449-5110
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ ระดับ 5
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2554	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ ระดับ 5 เทศบาลตำบลเชียงใหม่
พ.ศ. 2552	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ ระดับ 4 เทศบาลตำบลเชียงใหม่
พ.ศ. 2550	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ ระดับ 3 เทศบาลตำบลเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ค.บ. (คอมพิวเตอร์ศึกษา) สถาบันราชภัฏเชียงใหม่